

Der udgik en befaling fra SAC

Kørsel: Det man kan spare på kørselsbudgettet ved kun at udbetale lav sats, kan hurtigt blive sat til på lønbudgettet ved den ekstra transporttid – eller ved at penge går tabt for de offentlige kasser, fordi det ikke er ledige tjenestebiler.

Af Annette Imer Jespersen
annette.jespersen@skat.dk

Rygterne havde længe svirret, og den 7. juni 2010 kunne medarbejdere ved Skatteministeriet endelig få bekræftet, at det nu ikke længere var muligt at få en ny køretilladelse for langt hovedparten af de ansatte. Fra og med 30. august dette år blev der nemlig stillet krav om "et jævnlige og årligt kørselsbehov på mindst 3.000 km i egen bil."

Konsekvensen af denne i manges øjne noget personalefjendske ændring er således, at der i praksis ikke længere vil blive udbetalt høj kørselstakst for kørsel i egen bil. Det betyder derfor, at man som medarbejder kun kan få en godtgørelse på 1,90 kr. pr. km mod tidligere 3,56 kr. pr. km for at stille sin bil til rådighed for arbejdsgiveren.

Kroner kontra tid

Nu regner vi jo meget med kroner og øre i SKAT, men det kunne være interessant at undersøge hvor meget tid, der samlet går med at komme frem til en tjenestebil – køre sit ærinde – og returnere tjenestebilen i forhold til den tid, man brugte ved at køre direkte i egen bil.

Hvis jeg skulle tage udgangspunkt i min egen situation, så har jeg en hjemmearbejdsplads på Thurø ved Svendborg. Jeg hører organisatorisk til Midt- og Sydsjælland, men har lidt endnu en fysisk arbejdsplads i Odense.

Som ejendomsvurderingsmedarbejder har jeg i perioder en del besigtigelser, hvor jeg blandt andet kører til Nyborg. Fra min hjemmearbejdsplads og til Nyborg er der ca. 35 km og en transporttid på ca. 40 minutter. Hvis jeg skulle tage en tjenestebil i stedet, skulle jeg ind til Odense, hvor jeg har ca. 50 km – hente

en tjenestebil – køre til Nyborg, en tur på ca. 30 km. I alt ca. 80 km – og en transporttid på 1,5 time. Så arbejdsgiveren "sparer" en kørselsgodtgørelse på $2 \times 35 \times 3,89 \text{ kr.} = 272,30 \text{ kr.}$, til gengæld skal man "betale for" 3 timer ($2 \times 1,5 \text{ time}$) minus 1 time og 20 minutter ($2 \times 40 \text{ minutter}$) = 1 time og 40 minutter i ekstra transporttid.

Nu er SKAT jo en enhedsorganisation, og mange vælger naturligt nok at tage en tjenestebil fra det skatteceter, der ligger tættest på bopælen, men det løser ikke altid problemet: Der er generelt ikke tjenestebiler nok - med mindre man i god tid får reserveret en bil.

Ofte viser det sig desværre, at i de situationer, hvor man har brug for en tjenestebil her og nu, så må man opgive. For eksempel hvor en inddrivelsesmedarbejder bliver ringet op af en bank om, at der nu er penge på en restants konto. Desværre er der ingen ledige tjenestebiler, og medarbejderen har ikke lyst til at lægge egen bil til rådighed til lav sats. Næste dag er der en ledig tjenestebil, men nu er der desværre ikke længere penge på kontoen.

Røde kroner

I gamle dage opererede man med begrebet "røde kroner", hvor man opgjorde den tid der gik til ikke "arbejdsrelevante" opgaver. I dag opererer man mere eller mindre kun med kontante kr. og øre opgørelser. Det er naturligvis en besparelse at presse så mange mennesker som muligt ind i en tjenestebil, når man skal på kursus eller møde. Og hvis der er flere ansatte, der skal samme sted hen, så er det naturligvis også logisk nok, at de også kan køre med i bilen. Problemet er blot, at det ofte ikke er i samme tidsrum, man skal af sted, hvor man derfor kan risikere at sidde flere timer for at vente på hinanden. Modsat kan det være svært at forstå, at det samtidigt er accepteret, at chefen tager en tjenestebil til et flerdagsmøde i København, hvor bilen så står parkeret indtil vedkommende kommer tilbage.

Derfor må der være et behov for en overordnet prioritering af brugen af tjenestebiler fremover, så vi i højere grad får udnyttet de biler der er til rådighed optimalt. Også under hensyntagen til tidsfaktoren. For som det er i dag, kan det godt være svært at se den overordnede besparelse i dette her – med mindre man selvfølgelig forventer, at medarbejderen stadig gladelig stiller sin egen bil til rådighed – også til lav takst.

